

ကုလိုဏာတော်ဘရားကြီး၏ ထွေပျော်အကျဉ်းနှင့်

ဒံ့ဖွယ်ပြစ်စဉ်တော်များ

အောင်ပဟိ

ရွှေဘန်မျိုးစော်တော်

သရေဝတ္ထ်ဘရားကြီး

ကုလိုဏာတော်သည် ဘရားနိုင်ကျောင်းတွင် သိတ်းသဲး တရားအားထုတ်နေစဉ်အချိန်တွင် ရန်ကုန်းမြို့၊ ကမ္မာအေးကုန်းမြို့၊ မဟာပါသာကာလိုက်ဂူတော်ကြီးတွင် ကျော်းပမယ့် ဆုံးသီးယနာတင်းပွဲကြီးသို့ ကြွရောက်တော်မူပါရန် ပင်းတယမြို့နယ်၏ သယူကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ပင့်ဖိတ်ခြင်းခံခဲ့ရပေသည်။ ထို့ကြောင့် မြင်ကျောင်းသရေဝတ္ထ်ကြီးနှင့်အတူ ရန်ကုန်းမြို့သို့ ကြမ်န်းခဲ့ပြီး သရီယနာတင်းပွဲကြီးတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပေသည်။

ဆရာတော်ဘဏ္ဍာဂြီး၏ ခြေထောင်းယ်
မြန်မာကျော်၏ စင်ကျော်။

သာသန၊ ၂၅၀၀ ပြည့်သောနှစ်တွင် ဆရာတော်ဂြီးသည်
လောကီအရေးကိစ္စများကို ဗြီးငွေ့တော်မြှုပြီး တရားဘာဝနာ
အားထုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းရှိုးပွဲရုံး
ရှိုးဝိမာအား ကျောင်းတိုက်ကိုလွှဲအံ့အွဲ အုပ်ချုပ်စေခဲ့လေသည်။
ဘုရားနှင့်ကျောင်းချွာမှ ကျွဲ့ကျောင်းသား ဘိုးအောင်သော့ကိုခေါ်
၍။

“ဒီကျောင်း၊ ပစ္စည်းတွေကိုထိန်းရတာ ဒုက္ခာဂြီးပဲ၊ ဒါကြောင့်
ဒီပစ္စည်းတွေကိစ္စမျိုး၊ တော့ထွက်တော့မည်၊ နှင့်ကို အောင်ဓာတ်
ပန်ပြီးထွက်မယ်၊ ရော့ စိပ်ပုတီးကိုင် ရှုံးကထွက်” ဟု

ဆုံးဖြူး ဘုရားနှင့်ကျောင်း အနောက်ဘက်တော်တော်လို့
ကော်နှင့် ဂုံးထွက်ခဲ့တော့သည်။ ဘိုးအောင်သော့သည် ကော်
နှင့် ဂုံးထွက်သော်အပါ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်သဖြင့် ရွာသို့
မြန်ပြောခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်တစ်ပါးတည်း ကျွန်းခဲ့သော်လည်း ကြောက်ရှုံး
အားငယ်စိတ် လုံးဝမရှိဘူး မဆုတ်မန်သောလွှဲလဖြင့် တရား
ကိုသာ ဆက်လက်အားထုတ်ခဲ့လေသည်။ တစ်ဖန် ကော်နှင့် ဂုံး
နှစ်ဦးလုံးကြေားတော်အားထုတ်ခဲ့လေသည်။ တစ်ဖန် ကော်နှင့် ဂုံး
အားထုတ်ခဲ့ပြန်သည်။ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်လွန်မြောက်သောအပါ
ဂြုံးတော်သို့ကြွားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့တော့သည်။

ဆရာတော်ဘုရားဂြီး ဂြုံးတော်သို့
ရောက်ရှုံးခြုံနှစ်တွင် ဂြုံးတော်ပေါ်၌ ပျက်စီးယို
ယွင်းနေသာ ဆုတော်းပြည့် စေတိတစ်ဆူ
သာလျှင် ရှိုံးပေသည်။ ဂြုံးတော်တွင် အလွန်
ဂြီးမားသာ ကုံးကော်ပင်ဂြီးများ ပို့ဆောင်
စသည့် အသံးအပင်များ စုံလင်စွာပေါက်
ရောက်နေကြ၏။

တပည့်ဒါယကာများမှာ ဆရာတော်ဂြီး
ကို လိုက်လဲရှာဖွေနေကြရာ ဂြုံးတော်တွင်
တရားအားထုတ်နေကြောင်း သိကြရ၍ ဂြုံး
တော်သို့ လိုက်လာခဲ့ကြတော့သည်။ ဆရာ
တော်ဂြီးကိုလည်း ဘုရားနှင့်ကျောင်းသို့ ပြန်ကြ
ကာ သီတင်းသုံးပါရန် တော်းပန်လျောက်
ထားကြသောအပါဝယ် ဆရာတော်ဂြီးက-

“ကျောင်းနှင့် လောကီကိစ္စများကို စိတ်
ကုန်ခေါ်ပြီးဖြစ်ရှုံး ကျောင်းသာမဟုတ်၊ ဆွဲးပင်
မဘုံးတော့ဘူး၊ ကျောင်းကို ရှိုးပွဲရုံးနှင့်အပ်ခဲ့
ပြီးဖြစ်သည်။ ရှိုးပွဲရုံးနှင့် သာသနာတော်
ဘမွန်ရှုံးတော် လျှော့ဝါးတော့ရှာ်ကြ

ပါဒကာတိ” ဟု မိန္ဒီဆိုလိုက်ရာ ဒကာ၊ ဒကာမှ
တို့မှာ မျက်ရည်စက်လက် ဖြစ်ကြရမြဲး လုံးဝပြန်
ပင့်လို့ရမှာမဟုတ်ကြောင်းသိရှိကာ ဆရာတော်
သိတော်သူးရန်အတွက် ဝါးကပ်၊ သက်ငယ်များ
ဖြင့် ကျောင်းဆောက်ပေါ်ခြင်း၊ အနီးအနားရှိ
တော်ခြားရှင်းပေး ခြင်းမြိုကာ ပြန်ခဲ့ကြရ
ရှာပေသည်။

ဝြမှ်နတော်သည် ဆရာတော် ရောက်ရှိ
က တရားအားထုတ်၍ ရှုံးပေါင်းအတန်ကြာ
သောအချိန်တွင် သာယာလှပသော တော်
တော် ဖြစ်စေရန် ဖုန်းတီးပေးမည့် ဒကာ၊
ဒကာများ၊ နေ့စဉ်ရက်ဆက် များပြားလာ
တော့သည်။ သစ်သီး၊ သစ်ဗျာ၊ သစ်ဖုန်း၊ လာ
ရောက်လျှပါန်းကြသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည်
စားဖွံ့ဖြိုးသာဟာရများကို လျှပါန်းသူရှိမှုသာ
ဘုံးပေးပြီး လျှပါန်းသူမရှိပါက ဘုံးမပေးဘဲ
နေ့စဉ်ပေးသည်။ မည်သို့မျှ အားအင် ချည့်
နှုံးသွားဘဲ အာဟာရပြည့်သကဲ့သို့ ကျွန်းမာ
ချမ်းသာလျှပ်ရှိကြောင်း တွေ့ရပေသည်။

ကုလိုဏာတော်ကြီးသည် အသွေးလွတ်၊
အသားလွတ် သစ်သီးများ၊ သစ်ဗျာများကိုသာ
နှစ်ရှည်လများ၊ ဘုံးပေးတော် မူခဲ့၍လည်း
ကောင်း၊ သီလာ သမာဓါ၊ ပညာဂုဏ်တို့ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်တော်မှ နှုံးသာသီရန်း
များ၊ အစဉ်အမြဲးမြှေးကြိုင်လျက်ရှိပေသည်။
လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်တွင် တစ်ဖက်တွင်ရှင်းပေါ်
မထော်မြတ်ပုံနှင့် တစ်ဖက်တွင် ရှင်းသီဝလို့
တော်များ၊ ပေါ်နေသည်ကို ဖူးတွေ့ကြရ၏။
ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်လုံးတွင်လည်း ကြောဖူးသလွှာနှင့်
တော်များ ထူးကဲစွာ ရှိနေပေသည်။

ဆရာတော်ကြီး တော်နှင့်ရှုံးတွင် တရား

အားထုတ်စဉ်အခါက ဉာဏ်ချိန်တွင် ရှုံးတွင်းမှ အလင်း
ရောင်များ ဖြာထွက်နေသည်ကို တွေ့ကြရသဖို့ ရွာသားများ
သွားရောက်ကြည့်ကြရာ ဆရာတော်ကြီး တရားအားထုတ်နေ
သည့်ကြောင်းသည်။ ရင်းရှုမှ ကျားတွင်းရှု
သို့ပြောင်းဆွဲတရား အားထုတ်စဉ်ကလည်း ကျားများ၊ ကျားသစ်
များရောက်လာပြီး ဆရာတော်ကြီးအားနမ်းကြရာ ဆရာတော်
ကြီးက မေတ္တာဓာတ်များပို့လွှာတို့ကြောင့် အလွန်နိုင်းစိုင်းသော
တိရွှောန်များသည် ကြောင်ကလေးများသဖို့ သိမ့်မွေ့ယဉ်
ပါးကာ ပူဇော်သမှုပြု၍ ပြန်သွားကြလေသည်။

ဝြမှ်နတော်သည် ရွှေးယခင်က လူဆိုးလူမိုက်များနဲ့
အောင်းရာနေရာဖြစ်ခဲ့ပေသည်။ ဆရာတော်ထဲ တပည့်ဒကာ
များလူပါန်းထားသောပစ္စည်းများကို လာရောက်ယူငင်ကြသည်။
ဆရာတော်ကြီးအနေဖြင့် ပစ္စည်းများကို ယူချင်သည့်လူယူရန်
ခွင့်လွှာတွန်းပယ်ထားပြီးဖြစ်သော်လည်း လူဆိုးများသည် ကောင်း
မွန်စွာအလျှမ်ခဲ့ဘဲ ဆရာတော်ကြီးအား ရှိက်နှုန်းပြီး ပြီးများ
ဖြင့်တုတ်ကာ အဓမ္မအလျှော်ကြသောအခါ ဆရာတော်ကြီးက-

“ဒကာတိုး ဦးပွဲ့ောင်းမှာ ဘာမှုမရှိ ရှိသည့်ပစ္စည်းများကို
လည်း ဒကာတို့ကြိုက်သလို ရှာဖွေယူကြ၊ စွဲနဲ့လှူပြီးဖြစ်တယ်
အေး - ဦးပွဲ့ောင်းမှာကျွန်းတဲ့ပစ္စည်းကတော့ တရားပါ၊ တရားဆို
တာ လူယူလို့မရဘူး၊ ပိမိကိုယ်တိုင်ကျွန်းကြုံအားထုတ်မှုရတယ်”

ဟု မိန္ဒီကြားနဲ့လေသည်။ ဆရာတော်ကြီးက ပြီးများပြီ
ပေးခဲ့ပါပြောသော်လည်း လူဆိုးများမှာ ကြိုးပြောပေးဘဲ ထွက်
သွားနဲ့ကြတော့၏။ ဆရာတော်ကြီးမှာ သံဝေါတရားများ ပိုမို
ရရှိကာ အမို့ကြားပြု၍ တရားရှုမှတ်နေလိုက်ရာ ဖြေပေးမည့်သူ
မရှိသော်ကြိုးများ၊ အလိုအလျောက် ပြောသွားတော့၏။ နှစ်
မီးလင်းသောအခါ သစ်သီးလျှော်များရောက်လာကြပြီး အဖြစ်
အပျက်များကို သိကြရကာ စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြရလေသည်။
ဆရာတော်ကြီးက ဒကာများအား -

“စိတ်မကောင်းမဖြစ်ကြနဲ့ လူဆိုးတွေ့ကိုလည်း အဖြစ်မယူ
ကြပါနဲ့ လူဘဝဆိုတာ မဖြစ်ပေးတွေ့ခဲ့ပဲ့၊ မြိုတာက အိမ်း
နာခြင်း၊ သေခြင်းပဲရှိတယ်” စသည်ဖြင့် တရားဟောကြားကာ

နှစ်သိမ့်ခဲ့လေသည်။ ထိုနောက် ဆရာတော်က လူဆိုးများချင်
နောင်ထားသောကြီးကိုပြု၍-

“ဒီကြီးဟာ သံသရာရည်တယ် လူဆိုးလူမိုက်တွေဆိုတော့
ဘာမှမစဉ်းစားဘူး၊ ကိုယ်ရဖို့သာကိုယ်သိတယ် ယူကြပါစေ”

ဟူ၍ ပြောကာ ကြီးကို ဖို့ပဲထဲသိ အထည်ဖိုးလိုက်လေ
သည်။ ထိုကြီးကို ပိုးလောင်သကဲ့သိ လူဆိုးများနေထိုင်သည်
ဆိုများ ပိုးကွက်လောင်ခံရကာ ဆရာတော်ထံမှယူသွားသော
ပစ္စည်းများ ပေါ်လာရလေသည်။ ထိုအချိန်အခါမှုစုံ လူဆိုး
သူ့ဆိုးများ ဆရာတော်ထံ မလာရောက်ခဲ့တော့ချေ။

ဆရာတော်ကြီး ဗျားအမြှင့်မှာ အုံချေလောက်ပါ၏။
တစ်ခါက ကျောင်းသို့လာနေသော ဇည်သည်ရှစ်ကားတစ်စီးကို
တွေ့မြင်သိနှင့်ကာ ‘ဒီဇည်သည်တွေ မသန့်ရှုံးဘူး’ ဟု ကြိုတင်
ပြောခဲ့၏။ ဇည်သည်များ ဂုဏ်ကားပေါ်မှုဆင်းကြပြီး ဆရာတော်
ကြီးကို ဦးချကန်တော့ကြသောအခါ အရက်နှုံးများထွက်နေသဖြင့်
တပည့်ကာများ အုံချေကြရ၏။

တစ်ခါကလည်း ဇည်သည်ကားတစ်စီးလာနေသည်ကို
တွေ့ကြရသဖြင့် ဆရာတော်ကာ-

“ယခုလာနေသောကားကို ကျောင်းထံမဝင်ပါစေနဲ့ဘူး၊
အလွန်နှစ်တယ် သူတို့မှာပါတဲ့ပစ္စည်းတွေချုပြီးမှ ဝင်ပါစေ”

ဟု မိန့်ကြားရာ တကယ်ပင် ထိုကားပေါ်၌ ဝက်သားများ
ပါလာသည်ကို အုံချေစွာတွေ့ကြရ၏။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် သက်တော်ကြီးရင်လာပြီဖြစ်
သော်လည်း ကျွန်းမာဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်းစက်သည်ဟူ၍
မတွေ့ကြရဘဲ အချိန်ရလွှင်ရသလို တရားအားထုတ်လျက်ရှိပေ
သည်။ ရပ်တေးဇည်သည်များ လာရောက်မည်ကို ကြိုတင်သိမြင်
တတ်ပြီး တပည့်များအား စားသောက်ဖွယ်ရာများဆိုပြီ့ရန်
ကြိုတင်စီစဉ်နှင့်ထားတတ်သည်။ လာရောက်ဖူးများများကို ကျွေးမွှေး
ဇည်းခဲ့လေ့ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ငင်းမယ်၊ ဘန်ကောက်၊ စင်ကားမှာ
ဘိန္ဒိယ၊ ဓမ္မဂါယာ၊ အမေရိကန် စသော ပြည်ပဒေသများဘုံ

ကြွေရောက်ကာ သာသနာပြုခဲ့ပေသည်။ ဗုဒ္ဓ
သာသနာ ထွန်းကား ပုံးပွားစိမ့်သောငှာ ပျက်စီး
ထိုယွင်းနေသော မြှင့်ကျော်ဘုရားနှစ်ဦး၊ ကုန်း
သာဘူးရား၊ ဖုန်းရွှေ့ဘုရား၊ မြေသံပိတ်ဘုရား၊
ရှုမ်းပုံးဘုရား၊ ဂြိုင်တော်ဘုရား စသည့်
ရွေးဟောင်းဘုရားကြီးများကို ပြုပြင်ကိုးကွယ်
လျက် ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အကြောင်းအမျိုးမျိုး
ပြု၍ အလှခံခြင်းကို မနှစ်သက်ချေ။ သုဒ္ဓ
တရားထက်သန်၍ မိမိစိတ်ဆန္ဒအရ လာ
ရောက်လျှော့ခိုးသည်ကိုသာ လက်ခံတော်မူ၏။
အဓမ္မ ဝါဒိကိုမလိုလေးဘဲ ဓမ္မဝါဒိကိုသာ လို
လေးတော်မူလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ပင်းတယဖြူနှင်း
ဂြိုင်တော်တွင် သစ်သီးဆွမ်းကိုသာဘုံးပေး
လျက် သိတင်းသုံးလျက်ရှိပါသည်။ ဆရာတော်
ကြီး ကျွန်းမာစွာဖြင့် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ
ကို ဆက်လက် ထမ်းရွှေ့ကိုနိုင်ပါစေကြောင်
ဆုတောင်းလိုက်ရပါသတည်း။

အောင်ပဟို

မြို့ပြို့း -

ဒေါက်တာဓမ္မရကိုက်၏

ကျေးဇူးတော်ရှင်

ကုလားဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

အောင်းကထားများ။

